

Ι. Καμπανέλλη

Το μεγάλο μας τσίρκο

Ημερομηνία: 24/3/2010

Ώρα: 9:30

«Οι Ρωμιοί και το '21»

Πρώτη πράξη

«Έναρξις» , «Το '21»,

«Η παρέα του караγκιόζη ετοιμάζει επανάσταση»,

«Μεγάλες Δυνάμεις Α'»

Δεύτερη πράξη

«Ο ερχομός του Όθωνα», «Γκιλοτίνα»,

“Η 3η Σεπτεμβρίου»,

«Μεγάλες Δυνάμεις Β'»

Τρίτη πράξη

«Το άγαλμα» και «Τα επινίκια»

Ρωμιός:	Δημήτρης Πεντάρης
Ρωμιάκι:	Μπιλιμανάι Μάριος
Ρήγας:	Μάρκος Γκενέρλιχ Βινιεράτος
Χατζηαβάτης:	Στάθης Λογοθέτης Αγαλιώτης
Καραγκιόζης:	Αχιλλέας-Μάριος Λαμπρόπουλος
Μπαρμπα-Γιώργος:	Θοδωρής Κυρίτσης
Νιόνιος	Δημήτρης Μάγκος
Σταύρακας	Χρήστος Κατροδαύλης
Βεληγκέκας	Φαίδων Μπλέικ
Τούρκος στρατιώτης	Ιάσων Μακρυπούλιας
Τούρκος στρατιώτης	Γιώργος Λαβίδας
Αυστρία	Χριστίνα Λαμπαδαρίου
Αγγλία	Αλεξάνδρα Κουτά
Γαλλία	Στέλλα Κωνσταντινίδου
Ρωσία	Μαριάννα Κωστάκη
Κολοκοτρώνης	Ανδρέας Παπανδρέου

A1: Ζαρμπίνης Ν.

A2: Κώνστας Κ, Παραστατίδου Β, Νικητοπούλου Γ, Μάγκου Ε, Ντόρε Α, Μπηλίτση Ε

A3 Σπυρόπουλος Δ, Παλαιολόγος Κ (*κιθάρα*), Τσαπάρας Γ

B1 Γαλανός Χ, Καμάνη Α, Καραγιοβαννίδου Ν, Δημητριάδη Μ, Γρίβα Σ,
Καρακατσάνη Ε, Βλαχιώτης Στ (*κιθάρα*)

B2 Λιαράκου Κ, Τσάβαλος Δ, Πεردικούρη Μ, Μεγαλοκονόμου Α

B3 Φαρμακίδου Α, Σφήκα Ν, Ραντίνι Α, Ψυχογιού Ε, Σγουρού Α, Περίκο Α

Γ1 Γκενέρλιχ –Βινιεράτος Μ, Γκαβίδης Β (*μπουζούκι*), Καλυκάκης Ό.

Γ2 Λογοθέτης-Αγαλιώτης Στ, Μάγκος Δ, Κωστάκη Μ, Λαμπαδαρίου Χ,
Λιακοπούλου Α.

Γ3 Πατρικά Δ, Πατρικά Α, Παππή Ε, Τσούμπα Μ, Στεργίου Χ

Υπεύθυνος χορωδίας: Α. Καλαντζής

Επιμέλεια- οργάνωση: Ξ. Ξουργιά

Συνεργάστηκαν: Μ. Παπαδαντωνάκη, Α Καλαντζής, Σ. Γράψα

Διδασκαλία χορευτικού: Νίκη Λυρώνη

Σκηνικό Σχεδιασμός: Κώστας Κουρμουλάκης

Κατασκευή (ευγενική προσφορά): Ρεβέκκα Κανελλέα

Εκτέλεση και χρωματική επιμέλεια : Έ. Βλαχοδημητροπούλου

Επιμέλεια προγράμματος: Έ. Βλαχοδημητροπούλου

Επιλογή– συγγραφή κειμένων: Δ.Πατρικά, Α.Πατρικά, Ε.Παππή , Μ.Τσούμπα
Β. Δάρρα, και Α. Χατζηνικολάου

Πεντοζάλη χορεύουν: Ε. Κουτρομάνου, Μ. Λιοντάκη, Μ.Κοιλάκου και Β. Δάρρα

Ευχαριστούμε θερμά

*το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων για την πολύπλευρη συμπαράστασή του,
τον ηθοποιό Χάρη Αγγουράκη για τη συνδρομή του στη σκηνοθεσία του έργου ,
τον караγκιοζοπαίχτη Τάσο Κώνστα για την πολύτιμη βοήθειά του στη σκηνο-
θεσία του караγκιόζη.*

*Ευχαριστούμε, τέλος, το Νίκο Δαφνή και το "Θέατρο Κάτω από τη Γέφυρα",
για τα κοστούμια που μας παραχώρησε.*

Το μεγάλο μας τσίρκο

Το θεατρικό έργο «Το μεγάλο μας τσίρκο» του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σταθμός για το ελληνικό θέατρο, ανέβηκε το καλοκαίρι του '73 στα χρόνια της δικτατορίας και οι παραστάσεις του ήταν στην ουσία πολιτικές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας.

Πάνω από 400.000 θεατές σε Αθήνα και επαρχία παρακολούθησαν το έργο που συντελεστές του ήταν μεταξύ άλλων, ο Καζάκος, η Καρέζη, ο Παπαγιαννόπουλος, ο Ξυλούρης, ο Ξαρχάκος και ο Ευγένιος Σπαθάρης.

Η σημερινή θεατρική - μουσική παράσταση «Οι Ρωμιοί και το '21» αποτελεί μια προσπάθεια μεταφοράς του «Μεγάλου μας Τσίρκου» στη σχολική θεατρική πραγματικότητα. Έτσι οι σκηνές «Έναρξις», «Το '21», «Ερχομός του Όθωνα», «Γκυλοτίνα», «3η Σεπτέμβρη», «Μεγάλες Δυνάμεις Β'», «Το άγαλμα» και «Τα επινίκια», με ελάχιστες προσαρμογές, προέρχονται από αυτό το εξαιρετικό θεατρικό έργο. Η σκηνή «Μεγάλες Δυνάμεις Α'» προέρχεται από τους «Προστάτες» του Μήτσου Ευθυμιάδη. Η σκηνή «Η παρέα του Καραγκιόζη ετοιμάζει επανάσταση» βασίστηκε σε ατάκες από το «Μεγάλο Τσίρκο» αλλά μεταφέρει τη δράση των ηρώων από την εποχή της Βαυαροκρατίας στα προεπαναστατικά χρόνια.

και τώρα ... στο έργο μας

Ο **ερχομός του Όθωνα** είναι μια παράσταση ενορχηστρωμένη από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Οι γραμματείς του Παλατιού σπέρνουν τη διχόνοια ανάμεσα στους καπεταναίους και τους αγωνιστές της Επανάστασης με βάση τους καταλόγους των ευνοουμένων και τους παροπλίζουν.

Η συζήτηση των **Μεγάλων Δυνάμεων** για την παραχώρηση ή όχι Συντάγματος στους Έλληνες δείχνει το ρόλο των ξένων δυνάμεων και σατιρίζει τη διπλωματική γλώσσα. Η καλύτερη λύση είναι όλοι αυτοί οι εξεγερμένοι να έχουν σύνταγμα χωρίς να έχουν, πράγμα που μεθοδεύεται με σπουδή...

Το άγαλμα του Κολοκοτρώνη που ζωντανεύει και κατεβαίνει από το βάθρο του έχει ασυνήθιστο πολιτικό λόγο. Έχει βαρεθεί τις επετείους και τους πανηγυρικούς. Γι αυτό θα πει: «Κι αν θέλετε στ' αλήθεια να τιμήσετε εμάς τους νεκρούς μη μας τηράτε πλέον. Κάμετε το δικό σας δρόμο, πάτε μπροστά και λησμονήστε μας» Για να καταλήξει «Οι πεθαμένοι με τα πεθαμένα και οι ζωντανόι με τα ζωντανά»

Στην τελευταία σκηνή, τα «**Επινίκια**» υμνείται ο ρόλος των απλών ανθρώπων, η ειρήνη έρχεται να δικαιώσει τους νικητές.

*(Αλέκα Πλακονούρη, «Ιστορία και σχολείο, η περίπτωση των εθνικών γιορτών»,
Μια οργάνωση της Κίνησης για έναν Παιδαγωγικό Όμιλο)*

Η Γκιλοτίνα. Όργανο εκτέλεσης που γνώρισε στιγμές μεγάλης δόξας. Γέννημα του ανθρώπου για να σκοτώνει ανθρώπους. Στη Γαλλική Επανάσταση εκτέλεσε ανθρώπους και ανθρώπους. Από βασιλιάδες, βασιλόπουλα, τσιφλικάδες... μέχρι και τους ίδιους τους επαναστάτες. Στράφηκε και σκότωσε τους ίδιους τους «γονείς» του. Κι από τη Γαλλία και τη Γαλλική Επανάσταση ταξίδεψε κι έφτασε κα σ' άλλες χώρες, μικρές και μεγάλες. Έτσι έφτασε και στην Ελλάδα, που χωρίς να χάσει καιρό έπιασε δουλειά. Πήρε κεφάλια και κεφάλια. Τι κι αν κάποιος ήταν γνωστός αγωνιστής, τι κι αν κάποιος ήταν άσημος; Η Γκιλοτίνα δεν έκανε διακρίσεις. Είχε πιάσει δουλειά και τίποτα δεν την σταματούσε. Άνθρωποι φυλακίζονταν και οδηγούνταν στα κρατητήρια. Και μετά περίμεναν εκείνη την αποφράδα μέρα που η Γκιλοτίνα θα τους αφαιρούσε κεφάλια και ζωή. Ένα γρήγορο, ακαριαίο θάνατο υποσχόταν που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ... γλυκύτερος.

Μεγάλες Δυνάμεις

Η πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη το 1821

Ιερή Συμμαχία

Αυστρία

Klemens Wenzel
von Metternich
Καγκελάριος της
Αυστρίας

Γαλλία

Λουδοβίκος ο 18ος,
1814-1824
Βασιλιάς της
Γαλλίας

Ρωσία

Ο Τσάρος
Αλέξανδρος
της Ρωσίας

Αγγλία

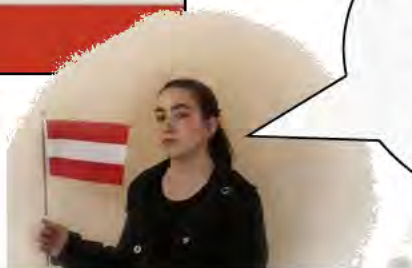
Γεώργιος ο 3ος,
Βασιλιάς
της Αγγλίας

Το '21 και οι Μεγάλες Δυνάμεις

**Οι Έλληνες ξεκίνησαν την επανάσταση,
μέσα σε εξαιρετικά δυσμενή συγκυρία,
ζητώντας την εϋνοια των δυνάμεων**

Για την ευρωπαϊκή διπλωματία η ελληνική
επανάσταση ήταν ένα ακόμη ενοχλητικό
και απρόβλεπτο πρόβλημα του περίπλοκου

Ανατολικού ζητήματος,
αλλά και μια απειλή για την πολιτική
της Ιερής συμμαχίας

Είμαι υπέρ των αυτοκρατοριών και αντιτίθεμαι στα εθνικά κινήματα και στις φιλελεύθερες ιδέες. Βέβαια η Ιερά Συμμαχία μου εγγυάται τη διατήρηση του θρόνου των Αψβούργων.

Θέλω την διατήρηση της Ιεράς Συμμαχίας, αλλά φοβάμαι τη ρωσική επέκταση. Ανταγωνίζομαι διαρκώς την Αγγλία για την κυριαρχία στη Μεσόγειο.

Δεν ξέρω τίνος το μέρος να πάρω. Της Ιεράς Συμμαχίας ή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας; Συγκρούεται η ανατολική και η ευρωπαϊκή μου πολιτική.

Φοβάμαι τη ρωσική επέκταση και θέλω τη διατήρηση της κυριαρχίας στη Μεσόγειο. Αυτό συνεπάγεται τη διατήρηση της ακεραιότητας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Οι Μεγάλες Δυνάμεις και οι αντιθέσεις της ευρωπαϊκής διπλωματίας

Ιερή Συμμαχία εναντίον του
φιλελευθερισμού και των
εθνικών κινημάτων

Οι επιδιώξεις και τα αντι-
κρουόμενα συμφέροντα των
δυνάμεων στα Βαλκάνια και
την ανατολική Μεσόγειο.
(Ανατολικό ζήτημα)

Πηγή έμπνευσης του **Ρήγα** ήταν οι πολιτικές ιδέες των Ιακωβινών της Γαλλικής Επανάστασης.

Νέα Πολιτική Διοίκηση

Ίδρυση της «Ελληνικής Δημοκρατίας»,
ομοσπονδία των βαλκανικών λαών
ισονομία και ισοπολιτεία.

Ρήγας και Κοραΐς
ανασηκώνουν την Ελλάδα

Μόλις ο Υψηλάντης κηρύσσει την
επανάσταση στις Παραδουνάβιες ηγεμονίες και ενώ οι Έλληνες προσβλέπουν στη
βοήθεια της Ρωσίας...

Αυτοκρατορικό διάταγμα του τσάρου Αλεξάνδρου Α'
(ΙΕΕ, ΙΒ', 38)

«Α'. Ο πρίγκηψ Αλέξανδρος Υψηλάντης διαγράφεται εκ των ελέγχων της στρατιωτικής υπηρεσίας της Ρωσίας·

Β'. Ο Αυτοκράτωρ αποδοκιμάζει επισήμως το επιχείρημα αυτού, ίνα μη δύνηται έχειν ουδεμίαν ελπίδα συνδρομής παρά της Ρωσίας προς υποστήριξιν·

Γ'. Διατάσσεται ο κόμης Βίτνενστέιν, γενικός αρχηγός των επί του Προύθου και εν τη Βεσσαραβία ρωσικών στρατευμάτων, ίνα διατηρή **αυστηροτάτην ουδετερότητα και αμεροληψίαν ως προς τας εκραγείσας ταραχάς εντός των δύο Ηγεμονιών·**

Δ'. Κοινοποιούνται αι αποφάσεις αύται τῷ εν Κωνσταντινουπόλει πρέσβει της Ρωσίας, και ούτος διατάσσεται, ίνα γνωστοποιήσῃ μεν ταύτας τη υψηλή Πύλῃ, επαναλαμβάνων εν ταυτῷ τας ειλικρινείς και καθαρὰς διαβεβαιώσεις τας επί της αποστασίας της Βλαχίας (ἢ του Βλαδιμηρέσκου) δοθείσας· αναγγεῖλῃ δε ρητῶς,

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Τα πρόσωπα

1. Ο Καραγκιόζης: Είναι ένας θεόφτωχος μα αιώνια ζωηρός και κεφάλτος άνθρωπος του λαού, πού κατοικεί με την οικογένεια του σε μια μεγάλη σύγχρονη ελληνική πόλη, Αθήνα μάλλον ή Πειραιά. Η κατοικία του είναι μια ετοιμόρροπη όσο και περίφημη καλύβα. Απέναντι της, πάντως, λάμπει το σαράι του πασά.

Έχει χαρακτήρα εύθυμο και γλεντζέ κι παίρνει τη ζωή από την κωμική της μορφή. Ο Καραγκιόζης δεν ξέρει καλά καμιά τέχνη, είναι όμως πρόθυμος ν' ανακατευτεί παντού, ακόμα και σε επιστημονικές δουλειές, γιατί αποτυχαίνοντας δεν έχει τίποτε να χάσει. Το ξύλο, εξάλλου, δεν το φοβάται, το 'χει συνηθίσει. Από αυτή την τάση του, να χώνεται με κάθε ευκολία σε όλες τις δουλειές, έχουν πηγάσει ένα σωρό κωμωδίες, οπου δια του Καραγκιόζη γελοιοποιούνται αγρίως διάφορα επαγγέλματα, επιστήμες και ιδιότητες. Φυσικά, στα επαγγέλματα αυτά πάντα αποτυχαίνει, χάνει ζημιές, αποκαλύπτεται, και τέλος, μετά από πανηγυρικούς ξυλοδαρμούς, καταλήγει στην καλύβα του πεινασμένος όσο και πρώτα. Έχει, άλλωστε, οικογένεια να ταΐσει. Σύζυγο και ένα μέχρι τέσσερα ανοικονόμητα παιδιά — αναλόγως.

Αυτή ή αιώνια πείνα του, πού διαλαλεί με όλους τους τόνους και τους τρόπους, είναι το σπαραχτικότερο μα και αληθινότερο παράπονο και ψυχικό τραύμα του ελληνικού λαού.

Έχει όμως κι έναν ευκατάστατο θείο, τσέλιγκα, τον Μπαρμπαγιώργο, αδερφό της μάνας του. Αυτός φρόνιμα απόμεινε στο χωριό και καλοπερνάει, ενώ ο Καραγκιόζης ψωμολυσσάζει στην πολιτεία. Φίλο αχώριστο έχει τον Χατζηαβάτη, τον όποιο όμως συχνά καταχερίζει. Ο ίδιος τις τρώει απ' τον Βεληγκέκα, **Το σπουδαιότερο μήνυμα του μπροστά στην απελπισία της νεοελληνικής ζωής είναι, θαρρώ, το αιώνιο κέφι του.**

2. Ο Χατζηαβάτης: Εισάγεται κι αυτός στη σκηνή τραγουδώντας με τη γλυκερή, παπαδίστικη σχεδόν, φωνή του:

Για λελέλε, για λελέλε, για λελέλε, για λελέ... Ήθελα να πάω να γίνω στην 'Αγία-Σοφιά κουμπές, να 'ρχονται να προσκυνούνε τουρκοπούλες και ρωμές.

Εξωτερικά, τουρκοφέρνει περισσότερο απ' όλα τα άλλα πρόσωπα του θεάτρου σκιών. Φορεί πάντα την τούρκικη φορεσιά και μια σκούφια, είναι λίγο κουλός απ' το αριστερό χέρι, γι' αυτό συνήθως εικονίζεται να κρατάει το γενάκι του. Σα χαρακτήρας άλλοτε παρουσιάζεται τίμιος και σοβαρός φουκαράς, κι άλλοτε πονηρός και κλέφτης – πάντα όμως σοβαροφανής. Όπως και να 'χει τα πράγμα, έξω απ' τον караγκιόζη, στο στόμα του ελληνικού λάου σήμερα, το όνομα του είναι συνώνυμο με τον κόλακα, τον δουλοπρεπή, τον αιώνια συμβιβαστικό και τον συνεργαζόμενο πάντα, με όποιους κατέχουν κάθε φορά την εξουσία. Άλλα και μέσα στο θέατρο του караγκιόζη συχνά έτσι παρουσιάζεται, με τη διαφορά ότι τις γαλιφιές του και τις ασυνειδησίες του τις κάνει για να βοηθήσει όχι μόνο τον εαυτό του, μα και τους συνανθρώπους του, τον φίλο του Караγκιόζη, ιδίως.

Κάνει, συνήθως, τον μεσίτη στον άρχοντα, αναλαμβάνει να του βρει ανθρώπους για διάφορες δουλειές, και τελικά απευθύνεται στον Караγκιόζη, ο οποίος αναλαμβάνοντας αδιάστακα κάθε δουλειά, τα θαλασσοποιεί, κατά κανόνα. Παρ' όλα αυτά ο άρχοντας δε χάνει την εμπιστοσύνη του προς τον Χατζηαβάτη, πάντα τον προτιμά και πάντα τον πληρώνει για τις μεσιτείες του. Σε πολλά έργα ο Χατζηαβάτης παρουσιάζεται σα φρόνιμος και εργατικός οικογενειάρχης, πού πασχίζει να βγάλει το ψωμί του. Μπλέκει όμως με τον κακό δαίμονα του, τον Караγκιόζη, και διασύρεται.

Το γλωσσικό ύφος του Χατζηαβάτη αποκλίνει προς την καθαρεύουσα.

3. Ο διορ-Λιονύσιος ή Νιόνιος: Ο Διονύσιος κατάγεται από το Τζάντε, τη Ζάκυνθο. Είναι ο ξεπεσμένος ή ο κατά φαντασίαν αριστοκράτης Έλληνας, που ολοένα αλληθωρίζει προς τη Δύση. Ο κομπευόμενος πεινάλας, ο σαχλά φιλόμουσος λιμοκοντόρος, ο δήθεν ευγενικός άνθρωπος, που όμως ξέρει ν' αραδιάζει τις πιο σπάνιες και περιποιημένες βρισιές.

Εικονίζεται πάντα με βελάδα και ψηλό καπέλο και η παλαική ζακυνθινή προφορά του βρίθει από παρεφθαρμένες ιταλικές φράσεις και λέξεις. Τόσο στη μορφή, όσο και στο χαρακτήρα, είναι ο αντίποδας του άξεστου, απότομου, μα αποτελεσματικού λεβέντη μπαρμπα-Γιώργου.

4. Ο Μπαρμπαγιώργος: Ο τύπος αυτός εκπροσωπεί τον ρουμελιώτη και γενικά τον πρωτόγονο και αφελή, αλλά σχετικά αχάλαστο στην ψυχή Έλληνα. Είναι θείος του Караγκιόζη, που όμως εξακολουθούσε να μένει στο χωριό κοντά στα πρόβατα. Πότε πότε «ροβολάει» στην πολιτεία είτε για δουλειές του είτε και για να γλιτώσει τον Караγκιόζη απ' τα ατέλειωτα μπλεξίματα του. Διαρκώς του κάνει «χουνέρια», κι ο Μπαρμπαγιώργος μετά τα παθήματά του αγρίως του τις βρέχει.

Ο Μπαρμπαγιώργος μιλάει τα ρουμελιώτικα κι έχει, βέβαια, κι αυτός ένα σωρό αδυναμίες: είναι τσιγκούνης, προληπτικός και για τα καλά ερωτιάρης.

Έχει όμως κι έναν προσωπικό αντίπαλο ο Μπαρμπαγιώργος. Είναι ο Δερβέναγας, το όργανο του Πασά, που μέχρι τώρα έδερνε τον Καραγκιόζη και τους πάντες, χωρίς κανένας να μπορεί να τον αντιμετωπίσει. Η εμφάνιση του Μπαρμπαγιώργου βάζει τα πράγματα στη θέση τους.

5.Ο Δερβέναγας: Παρουσιάζεται σαν το μίσθαρνο όργανο του Πασά, στην πραγματικότητα όμως αντιπροσωπεύει τον χωροφύλακα. Τα πρώτα χρόνια, ο Βεληγκέκας – αυτό είναι τ' όνομά του – έδερνε μονάχα, ύστερα όμως παρουσιάστηκε στη σκηνή ο Μπαρμπαγιώργος, και ο Βεληγκέκας άρχισε πια από κάποιον να τις τρώει. Νομίζω πως μ' αυτό δείχνεται κάπως το ξόπνημα του ελληνικού λαού και η διάθεση του για αντίσταση. Ο δερβέναγας ήταν επιφορτισμένος με την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας σ' ολόκληρη την περιοχή του.

(Από το βιβλίο ο Καραγκιόζης,
Γ. Ιωάννου επιμ.)

Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου

Ο βασιλιάς Όθωνας αναγκάζεται να παραχωρήσει το πρώτο Σύνταγμα της Ελλάδας.

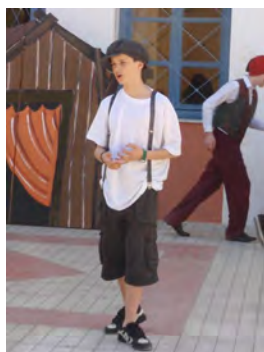

Η επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου. Διακρίνεται έφιππος ο Δημήτριος Καλλέργης

(Συλλογή Λ. Ευταξία, Αθήνα)

Τα γεγονότα του 1843 κατέληξαν στην παραχώρηση συντάγματος από τον Όθωνα και στην μετάβαση της Ελληνικής πολιτείας από την απόλυτη στη συνταγματική μοναρχία.

Από τον επίλογο του έργου:

Το έργο κλείνει πανηγυρικά με όλο το θίασο επί σκηνής με ένα μήνυμα αισιοδοξίας αλλά και προβληματισμό. Ο συγγραφέας απαιτεί την κριτική ματιά των θεατών απέναντι στα γεγονότα:

“ όμως εκείνο που θέλαμε είναι να ‘ρθείτε στην παράστασή μας και να μη φύγετε αδιάφοροι. Να βρείτε ψεγάδια να μας κρίνετε αλλά να μη φύγετε αδιάφοροι. Κι αν σας κακοκαρδίσαμε ή αν σας κάναμε να γελάσετε με πράγματα που δεν έπρεπε, είναι γιατί διαλέξαμε το φαρδύ το δρόμο. Εκεί που η ζωή είναι χύμα. Το αστειό, το σοβαρό, τα όσια και τα ιερά, ο άγιος και ο θεομπαίχτης».

Οι ρίζες μας είναι βαθιές, το χώμα δικό μας. Κόβω, κόβεις κόβουν τα κλαριά μας τον κορμό μας μα το χώμα ξαναφουσκώνει μια πράσινη φωνούλα ξαναβγαίνει και φωνάζει- εδώ είμαι!!!!...

Ο δράκος είναι εκεί ! Και θα ναι κι αύριο και μεθαύριο με το στόμα ανοιχτό Ξερογλείφεται τον βλέπετε?

Είδε πως σκότωσαν την παρέα του Καραγκιόζη και περιμένει να τους φάει!

ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΦΑΕΙ ΚΙ ΟΥΤΕ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΣΑΝ! Αν δεν με πιστεύετε βάλτε το αυτί στο χώμα κι ακούστε . Η γη μας χτυπάει με ογδόντα σφυγμούς. Ωραίους σαν από παλιό τύμπανο. Κάτι γίνεται . Κάτι γίνεται!...

